

БОГ Є ТЛУМАЧ САМ СОБИ

 Наш Небесний Отче, одне Слово від Тебе значитиме більше, за усе, що здатна зробити чи сказати людина, бо люди чекають побачити Тебе. І ми дякуємо Тобі, що є ті, хто перебуває в очікуванні, вони чекають, що дещо станеться. І коли люди прагнуть чогось, безодня кличе до Безодні, повинна бути Безодня, щоб відповісти на той поклик. І ось чому ми сьогодні тут, бо цим служителям та людям поклатося на серце скликати нас, прохати Тебе про ласку та благословення, вірячи, що Ти уздоровиш хворих, та спасеш загиблих, та виявиш Своє Слово.

² І ми молимо, Небесний Отче, щоб Ти дарував це нам, коли ми покірливо чекаємо на Тебе, вечір за вечором. Нехай тут буде таке вилиття Святого Духа, і нехай кожна людина буде сліпа до усього навколо, за винятком Бога. Нехай серед людей виникне таке благання, спрага за Богом, що в усю тутешню округу прийде пробудження, і кожна церква заповниться людьми, грішники кликатимуть Бога про милість, і—і Святий Дух уздоровлятиме хворих, даватиме кульгавим ходити, й воскрешатиме мертвих, й даруватиме оце все, що обіцяне у Твоєму Слові.

³ Прийди, Господи Ісусе, та здійсни Свою обітницю. Прийди до нас сьогодні. Ми віримо, що Ти є той самий учора, сьогодні й навіки, що Твої обітниці не можуть схибити. Схиблять небо й земля, але Твоє Слово не схибить. Нехай відкриється наше розуміння. Нехай Святий Дух прийде та підніме цілину. Нехай сьогодні ввечері наше розуміння відкриється для Духа та сили Божої, щоб Він міг проявити через нас Свої обіцяні Слова. Бо ми прохаємо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

⁴ Отож, сьогодні, ті, хто слідкуватиме за текстом, звернімося у Біблії до Другого послання Петра, й почнемо з 15-го вірша, просто щоб декілька хвилин поговорити за Писанням.

А я пильнуватиму, щоб ви й по моему відході завжди мали це в пам'яті.

Бо ми сповістили вам силу та прихід Господа нашого Ісуса Христа, не йдучи за хитро вдуманими радами, байками, але бувши наочними свідками Його величі.

⁵ Мені це подобається — “наочними свідками”. Не якась байка. Ми є наочними свідками того, про що ми кажемо.

Бо Він прийняв від Бога Отця честь та славу, і до Нього від величної слави прийшов голос такий: Це є Син Мій улюблений, що Його Я влюбав.

І цей голос, що з неба зійшов, ми чули, як були з Ним на святій горі.

І маємо ще сильніше пророче слово. І ви правильно робите, що на нього вважаєте, як на світильника, що сяє у . . . темному місці, аж поки зачне розвиднятися, і ранкова зоря засяє у серцях ваших,

Знаючи насамперед, що жодне в Писанні пророцтво не підлягає приватному тлумаченню.

Бо ніколи в минулому пророцтво не було з волі людини, але звіщали його святі Божі люди, проваджені Духом Святим.

6 Нехай Господь додасть Своїх благословінь до цього уривку Свого Слова. Тепер, я візьму оце як тему: *Бог є Тлумач Сам Собі.*

7 Ми живемо у день замішання. Ми живемо у такий день, коли чоловіки та жінки ледве розуміють, що робити. Здається, скрізь панує безлад. Таке враження, що усе має декілька відповідей. А такі речі робить сатана.

8 Отож, Бог не може судити людей праведно, правильно, якщо не буде якогось стандарту, за яким Він повинен буде судити їх. І в Біблії говориться, що Він судитиме усіх людей Ісусом Христом, а Ісус Христос — це Слово. В Святого Івана, у 1-му розділі, в Ній говориться:

На початку було Слово, і Слово в Бога було, і Слово було Бог.

І Слово стало тілом та перебувало поміж нами . . .

9 Отож, все, чим ми є сьогодні — відображенням Його атрибутів. В Бозі . . . Спочатку Він навіть і не був Богом, — Бог, ми назвемо Його просто — “Вічний”. Він не був Богом, тому що слово (англійське слово) *Бог* означає “об’єкт поклоніння”, а Йому ніщо не поклонялося. Отож, Він був Вічним, великим Джерелом усього розуму. І в цьому Джерелі усього розуму не було ні атому, ні молекули, нічого, ніякого світла ніде, зірки, місяця, нічого більше. Бог, — те, що нам відомо як Бог, той величавий Дух, який був Вічним (ніколи не починався, ніколи не закінчувався), Він перебував там. І в Ньому були атрибути: то були атрибути стати Богом, потім, Його атрибути стати Батьком, атрибути стати Сином, атрибути стати Спасителем, атрибути стати Зцілителем. В Ньому були усі ці атрибути. І тепер Він . . . Оці речі, що розкривалися з того часу — то просто Його атрибути, що проявляються.

10 Що я маю на увазі як *атрибути* — то були Його “думки”. А слово — це “виражена думка”. І тоді це було в Його думках. І коли Він сказав: “Нехай буде”, — отак і ставало. “Нехай буде”, — отак і ставало.

11 І тепер, пам'ятайте, ще до того, як з'явився світ, ви, християни, були Його думками. І ви є проявленням Його думок. Ще до того, як навіть з'явився світ, ви були у Христі (амінь), в Бозі при початку. Завдяки цьому, тоді, розумієте, ви Його піддані. А оце все — то Сам Бог, що матеріалізує Себе в реальності, щоб Його можна було торкнутися, побачити, й— й так далі. І ось ким є Бог — оцим усім.

12 Потім люди кажуть: “Тлумачення. . .” Я тут нещодавно говорив на одному зібранні, один чоловік сказав мені, він сказав: “Брате Брангаме, у вас хибне тлумачення. Ви тлумачите Його неправильно”.

13 Тепер, ми чуємо. . . Підеш до методистів, і там кажуть: “Баптисти тлумачать неправильно”. Баптисти кажуть: “П'ятидесятники тлумачать неправильно”. П'ятидесятники кажуть, що “одноосібники тлумачать неправильно”. Одноосібники кажуть: “Асамблеї тлумачать неправильно”. І кожен каже, що інший тлумачить неправильно.

14 Бог Сам Себе тлумачить! Йому не потрібно, щоб хтось витлумачував за Нього. Він дає Своє Власне тлумачення. Хто така людина, щоб їй пояснити Бога? Бог Сам Сете тлумачить.

15 Отож, те, що тут каже Петро, як виявляється, що при початку, коли Бог сказав: “Нехай буде світло”, — і стало світло, це й було тлумачення. Коли Бог щось казав і це проявлялося, таким чином Бог пояснював, що Його Слово є правда. Розумієте? Коли Він сказав: “Нехай буде світло”, — це спочатку було в Його думках ще до того, як з'явилася така річ, як світло. Коли Він сказав: “Нехай буде світло”, — світло розлилося по небу, це й було тлумачення. Нікому не потрібно було витлумачувати це, тому що Бог так сказав, і ось це з'явилось. Коли Бог пророкає, і це проявляється, це є тлумачення Його Слова. Чому ж люди не бачать цього? Чому люди не розуміють цього?

16 Коли Бог дає обітницю, і Бог каже. . . При—на початку, в Бутті, Він розподілив Своє Слово на кожну епоху, як Воно пройде від початку до кінця. І, протягом цих епох, церковний світ геть заплутував усі ці речі традиціями й так далі, і Бог завжди, протягом усього Старого й Нового Заповітів, посилає на сцену пророків! І Слово Господнє приходить до пророка. І як Воно це робить? Боже Слово виявляється у реальності. Боже виявлення, яке показує, правда то, чи ні. Нікому не потрібно тлумачити Його — Слово витлумачує Себе. Бог обіцяв це, і ось це збувається!

17 Що користі говорити про Нього щось іще? Хто така є грішна людина, щоб їй намагатися говорити (коли Бог дав обіцянку, і Бог же й виконує її), що те тлумачення є хибним? Це Сам Бог дає Своє Власне тлумачення, пояснює. Йому

не потрібно, щоб хтось витлумачував Його, Він Сам дає тлумачення тим, що здійснює те, що Він обіцяв зробити.

¹⁸ О-о, якби церква тільки могла зрозуміти це й побачила обітницю, які були призначені для кожної епохи! Усі інші епохи, Бог посилав на сцену (навіть протягом усіх церковних епох) і проявляв усе, що Він обіцяв вчинити. Скрізь не лишилося нічого незробленого. Так і є! Що Він сказав, що Він зробить, те Він й зробив.

¹⁹ Бо коли Бог сказав, ще там у Ісаї, Він сказав: “Діва зачне”, — і вона зачала. Тепер, хто—хто зможе витлумачити це? Бог дав тлумачення. Він сказав: “Діва зачне”, — й вона зачала. Тепер, чого ви . . . ви не зможете . . . Про це нічого не скажеш, тому що Бог сказав, що вона зачне, й вона зачала. Але церква тоді була надто сліпа, щоб побачити це. Розумієте, в них були свої власні уявлення про це. Це надто—надто відрізнялося від того, що вони очікували.

²⁰ Петро тут посилався на минуле, він сказав: “Бог, Своїм Словом, проявив Христа — Він сказав: ‘Це є Син Мій улюблений’”. Ці вірні були там. І Христос був виявом Бога. Він завжди проявляв Христа Своїм Словом, бо Христос — це Слово. Він завжди проявляє.

²¹ Коли Він сказав . . . В дні Ноя, Христос був у Ної. Ви вірите цьому? Ной сказав: “Має піти дощ. Піде дощ, землю буде знищено”. Дощ пішов. На це не потрібно було ніякого тлумачення. Дощ пішов, тому що Бог, у Ної, сказав: “Має піти дощ”. Він був пророком, і доказом було те, що сказане ним — збулося. Тож їм не потрібно було витлумачувати це.

²² Можливо, деякі з тих, що були поруч, говорили: “Цей чоловік не знає, про що він говорить”.

²³ Але Бог завжди обіцяв: “Якщо буде хто поміж вами духовний чи пророк, і сказане ним збуватиметься, тоді слухайте його”. Ясна річ, бо то є правдою. Це повинно бути у згоді зі Словом. І Ной був у згоді зі Словом. Коли він пророкував, що буде дощ, і дощ був. На це не треба було ніякого тлумачення на це, бо це просто відбулося.

²⁴ Ісая сказав: “Діва зачне”, — й вона зачала. Тепер, це було страшенно незвичним. Бо, розумієте, минуло багато сотень років, перш ніж та діва зачала.

²⁵ Це було настільки незвичним, що порядний муж на ім'я Йосип, її чоловік, “бувши праведним чоловіком і не бажаючи її ославити . . .” Той порядний муж у ті дні, як, мабуть, було Йосипові, коли він обручився, заручився з Марією.

²⁶ Вона була заручена. В ті дні, порушити це — то було все одно що вчинити перелюб. І, звичайно ж, Йосипові здавалося, немовби та Марія намагається використати його як прикриття, тобто, зробити з нього щит для свого гріха, бо

ось виявилось, що вона, незаміжня, тільки заручена — вже вагітна. За такі речі каменували на смерть, так мали зробити за законом.

²⁷ Та Йосип, її чоловік був праведним мужем, дуже праведним мужем. Він вірив Богу. І коли вона дивилася на нього тими прекрасними, великими, ніжними очима й говорила: “Йосипе, Архангол Гавриїл відвідав мене й сказав мені, що я, не знаючи чоловіка, зачну”.

²⁸ Отож, якби Йосип просто звернувся до Писання — пророк сказав, що вона зачне! Бог лише витлумачував Своє Власне Слово! Розумієте? Але то було надто незвичним.

²⁹ Ось у чому справа в будь-якій епосі. Слово Бога чуже для людей, Воно надто незвичне. Бог завжди чинить незвичне. Усюди, де Бог — там незвичне. Це суперечить системності цього світу, бо вони влаштували усе так, як, за їхньої думкою, це повинно бути. Але приходять Бог і чинить оте незвичне.

³⁰ “Як же ця діва може зачати?” Він був щирий, він тут шукав Бога.

³¹ І тоді Бог проговорив до нього уві сні й сказав: “Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину твою, бо зачате в ній — то від Духа Святого. Бог отинив її. Ось від чого це”.

³² Чи звертали ви коли-небудь увагу на те, як Бог тут звернувся до Йосипа? Другорядним способом — через сон. Отож, ми знаємо, що існують сні, ми віримо у сні. Я вірю в сні. Було. . . Бог увесь час звертався до людей у снах. Але сні — то другорядне, розумієте, він може бути правдою або ні, якщо його не витлумачити. Але йому не потрібно було ніякого тлумачення. Бог Сам проговорив безпосередньо до Йосипа, бо там у тій країні в ті дні не було пророка, щоб витлумачити. Пророка не було чотириста років. Тож найближчим найкращим способом, через який Бог подбав про добробут, життєзабезпечення Свого Власного сина — проговорити до Йосипа через сон, і без потреби тлумачити. Він сказав: “Жінка права. Оте Святе, що зародилося у ній — то Божий Син”. Не треба було ніякого тлумачення.

³³ Бог дає Своє Власне тлумачення щирим, чесним серцям, чоловікам та жінкам, які дивляться на щось таємниче — якщо ти чесний, та щирий, та віритимеш — в Бога є певний спосіб, щоб витлумачити це тобі. По-перше, з’ясуй, це обітниця, чи ні. Якби Йосип просто звернувся назад, та відійшов від традицій, та звернувся до Біблії, та з’ясував — Ісає сказав, що з нею так буде.

³⁴ І про інші речі, про які казали — і про Його народження, і про все інше — це було проречено Писаннями, “святими пророками”, як сказав Петро. І ні в кого з людей немає права

докладати до цього якесь приватне тлумачення. Бог сказав саме отак про те, що сталося. Він був проявленням Слова Божого, обіцяного на той день. Бог сказав це, і ось воно сталося. Це вирішило всі питання.

³⁵ Ісус сказав... Коли Він був на землі, коли не могли зрозуміти Його служіння, воно було надто великим, надто незвичним (вони не могли), незвичайним, точніше. Вони не могли Його зрозуміти. Він сказав: “Дослідіть Писання!” (Сподіваюся, що я не оглушив вас там, вигукнувши в оце). “Дослідіть Писання, бо в Них, ви вважаєте, що маєте Вічне Життя, і саме Вони є тим, що свідкує про Мене”. Бачите? “Саме Вони є тим, хто розповість вам, Хто Я”.

³⁶ Розумієте, Бог розподілив Слово. Той день повинен був стати проявленням Бога — Бога (Еммануїла) з нами — “дадуть Йому Ім'я — Чудесний, Радник, Князь Миру, Сильний Бог, Вічний Батько. І дадуть Йому Ім'я *Еммануїл* — ‘Бог з нами’”. Бог був у Давиді. Бог був у Мойсеї. Бог! Це постійно був Бог, який виявляв Себе для тієї епохи. Але ця епоха — “діва зачне, й вона породить Сина, й Він буде Богом з нами”.

³⁷ Це те, за що Його розп'яли — що робив з Себе Бога, і також за порушення суботи. Він був—Він був Богом суботи, і Він був Богом. І Він був не просто звичайною людиною чи звичайним пророком (хоча Він був звичайною Людиною й Пророком), але Він був Бог-Пророк. І Він був здійсненням Слова — саме те, що, як сказав був Бог, Він вчинить, в точності. Сказав: “Хто з вас може докорити Мене в гріху? Дослідіть Писання! В них, ви вважаєте, що маєте Вічне Життя, і саме вони є тим, що свідкує про Мене”. Але їхні традиції, вони жили у відблиску іншої епохи.

³⁸ Як я проповідував декілька тижнів тому — “*Жити у відблиску*”. Відблиск — це “міраж”, відображення сонця, і він є фальшивим. І будь-який відблиск іншої епохи — то фальшиве відображення. Люди завжди ходять у чомусь такому, що сталося багато років тому. Лютерани ходять у лютеранському відблиску. Світло сонця Лютера годилося на його день, Уеслі — годилося на його день; п'ятидесятницьке — годилося на їхній день. Ми ж піднімаємося далі по драбині, ми живемо у іншій епосі! Ми рухаємося далі, далі, нам не можна постійно озиратися назад.

³⁹ Коли ми до чогось звикаємо, ми вважаємо, що у нас все підігнане, ми сформували свої традиції, і з цим все було гаразд на той день, але ми рухаємося далі! Дослідіть Писання й побачте, що було обіцяно на сьогодні, тоді ми будемо знати, де ми перебуваємо, тоді ми зможемо визначити, де ми знаходимося.

⁴⁰ Лютер — можна звернутися до Писання й подивитися у тій—на той Сардський період, там ясно видно, що було

обіцяне. Дивіться, який виїхав вершник, дивіться, що вийшло йому назустріч, в точності — “розумність людини”, — реформація. Поспостерігайте за Уеслі, й так далі. Як це перейшло до п’ятидесятницької епохи, й протягом тієї епохи, поспостерігайте, як це просувалося далі. Зверніться до Писань та побачте, де ми. Ось чому Ісус сказав: “Дослідіть Писання!”

41 Побачте, де ми! Я вірю, що ми просто зараз перебуваємо при Приході Сина Божого. Я вірю, що ми перебуваємо в тій епісі й в ту годину, коли Він може з’явитися в будь-який момент. Я вірю, що Писання проголошують це, що ми перебуваємо в останніх годинах історії цього світу. Я бачу до чого все йде. Подивіться, як ця Екуменічна рада веде усі церкви у це — у тавро звірини. І подивіться на Римську імперію, і що вона робить, й на усіх інших. Подивіться, як вони громадаються, затуляють Світло, замикають Євангелію. Кожний повинен буде належати до цього та ходити у їхньому світлі, або не ходити взагалі. Розумієте, ми при завершенні часу. Нам нічого не залишається, тільки триматися за Бога та вірити Його Слово. Слово завжди є правдою.

42 У Лаодикійській епісі церкви, то була єдина церковна епоха з усіх інших, коли Христа виставили з церкви. Він стояв надворі, стукав. Що ж сталося? Ця Екуменічна рада — ось що вижене Його. В Біблії сказано, що Він повинен буде опинитися на вулиці, і Він опинився. Що ж вона не пускає? Слово. А Слово — це Він, Він завжди був Словом, і Він сьогодні, як і раніше, є Словом! Він є Слово.

43 В Біблії сказано: “Слово є гостріше, діяльніше за меч обосічного, — Євреям, 4-й розділ, — судить думки та наміри серця”. Слово! Вони повинні були знати, Хто Він такий, коли Ісус сказав це у той день.

44 Дивіться, що Він робив. Одного дня, коли Він стояв там, самий початок Його служіння. До Нього прийшов один чоловік на ім’я Симон, Симон Петро. І коли Петро поглянув на Нього та—та побачив Його, Ісус сказав йому: “Твоє ім’я Симон, і ти син Йони”. (А він повинен був знати, що Мойсей сказав: “Господь ваш Бог підніме Пророка, подібного мені, і ви повинні будете слухати Його”). І ось був Чоловік, який ніколи в житті не бачив його, сказав: “Твоє ім’я Симон, і ти син Йони”. Та він одразу ж зрозумів, що не могло бути більше. . . В них сотні років не було пророка, і ось тут якийсь Чоловік каже йому, хто він такий. Недивно, що він зміг прийняти це!

45 Пилип, у той час, пішов, та—та знайшов під деревом Натанаїла, та привів його до Ісуса. Ісус сказав: “Ось ізраїльтянин, в якому нема підступу”.

Той сказав: “Раббі, звідки Ти знаєш про мене?”

46 Він сказав: “Перед тим, як Пилип озвався до тебе, коли ти був під деревом, Я бачив тебе”.

47 Той сказав: “Раббі, Ти — Син Божий! Ти — Цар Ізраїлів”. Він знав, що це було так! Що? На це не потрібно було ніякого тлумачення, Єгова сказав це!

48 Там стояли ті, хто не вірив цьому. Вони сказали: “Цей Чоловік — Вельзевул. Він володіє—Він володіє якимось фокусом, який Він застосовує. Він—Він ворожит чи хтось такий”.

49 Ісус поглянув на них та сказав: “Що ж, ви кажете це проти Сина людського — це вам буде пробачено. Та коли прийде Дух Святий, щоб чинити те саме, скажете проти Нього — це ніколи не буде вам пробачено, ні у цьому світі, ні у світі прийдешньому”. Він пророкував про наш день — день, який ми повинні будемо побачити. Бо Він є той самий вчора, сьогодні та навіки.

Пам’ятайте, то Ісус Христос був у Мойсеї.

50 То Ісус Христос був у Давиді. Коли Давид, син . . . Давид піднявся на гору, — відкинутий цар, — та плакав над Єрусалимом, то був ніхто інший, як Христос у ньому. Бо, років через вісімсот, Син Давидів сидів на Оливній горі, та дивився вниз на Єрусалим, та плакав, і говорив: “Єрусалиме, Єрусалиме, як часто Я хотів зібрати вас під крила, як квочка збирає свій виводок, але ви не схотіли!”

51 Коли Йосип сидів у в’язниці — то був Ісус. Коли його продали майже за тридцять срібняків — то був Ісус. Коли він потрапив в слуги Потифара — то був Ісус. Коли він сів по правицю фараона. І коли він виїжджав, кожен . . . сурмила сурма, і кожен повинен був схилити коліна — то був Ісус. Ніхто не міг доступитися до фараона — тільки через—через Йосипа; ніхто не зможе прийти до Бога — тільки через Ісуса. То був Ісус — Слово, яке було пророковане, проречене у подобах та тінях — здійснювалося.

52 Коли Ісус був тут на землі, Він чинив те саме, що чинили пророки — ось чому вони знали, що Він був Божим проявленням Його Слова. Це не треба було тлумачити.

53 Коли Натанаїл побачив це, він пав ниць, сказав: “Ти — Цар Ізраїлів, Син Божий, Цар Ізраїлів. Ми знаємо Тебе, жодний з людей не може вчинити цього”.

54 Никодим прийшов уночі, сказав за фарисеїв те саме. Але, розумієте, вони настільки прив’язалися до своєї Екуменічної Ради, що не могли Його прийняти. Він висловив те, що вони говорили, сказав: “Раббі, ми . . .” Хто такі “ми”? Їхня рада! “Ми знаємо, що Ти — вчитель, який прийшов від Бога, бо ніхто з людей не міг би вчинити оце все, якби не було з Ним

Бога”. Вони визнавали Його, вони знали, що це Воно, але вони були настільки там загрузлі.

⁵⁵ І Бог, за останні сорок років струсонув цю країну хрищенням Духом Святим, а чоловіки та жінки все одно не у Ньому, бо загрузлі у тому самому — живуть у відблиску іншого дня. В чому ж справа? Кожен хоче бути методистом, баптистом, пресвітеріанином, лютеранином чи кимось таким. Розумісте, це відблиск.

⁵⁶ Ті жили у відблиску Мойсейового дня. Що він сказав? Він сказав . . . Вони сказали: “Ми Мойсейові учні”.

⁵⁷ Він сказав: “Якби ви знали Мойсея, ви знали б і Мене. Мойсей писав про Мене!”

⁵⁸ Якби ви знали Лютера, ви знали б і цю епоху! Якби ви знали методистів, ви знали б і цю епоху! Бо Христос писав про цю епоху! Слова, які здійснюються, повинні здійснитися за цієї епохи. Його не треба комусь тлумачити — Бог Сам дає тлумачення. Бог Сам тлумачить, бо Він єдиний, Хто може Його витлумачити. Божі обітниці завжди підтверджують те, що Він сказав, і це і є тлумачення.

⁵⁹ Тепер, Ісус (щоб зекономити час), Ісус сказав, у Святого Івана, 14-й розділ, 12-й вірш: “Хто вірить у Мене, справи, що Я їх чиню, він чинитиме також”. Він говорив це? Правильно. На це не треба ніякого тлумачення. Якщо хтось це виконуватиме — це Бог. Ясна річ!

⁶⁰ Він також сказав там: “Як було за днів Лота, так буде й при приході Сина людського”. Це сказав Ісус. Він говорив це? Авжеж, Він говорив це! На це не треба ніякого тлумачення.

Ті кажуть: “Ну, тут малося на увазі . . .”

⁶¹ Тут малося на увазі саме те, що Він сказав! “Як було за днів Лота, так буде й при приході Сина людського”. Що ж там було за днів Лота? Давайте-но всього на хвилинку звернімося назад, з’ясуємо, що там відбувалося.

⁶² За днів Лота там було три класи людей: віруючий, удаваний віруючий та невіруючий. Це є у будь-якому зібранні, те саме.

Ми бачимо, що содомляни — то невіруючий.

Лот був удаваним віруючим.

⁶³ Авраам був віруючим. Він був тим, з ким було затверджено заповіт. Він був тим, хто чекав на обіцяного сина. Він був тим, хто очікував цього. Амінь. (Я не “амінькаю” сам собі. *Амінь* означає “нехай буде так!”) І це правильно. Авраам не був у Содомі. Авраам перебував в узгір’ї та поза Содомом. Він є прообразом сьогоднішньої духовної Церкви.

64 Лот є прообразом деномінаційної церкви, яка ще перебуває там у Содомі. Дивіться, в Біблії сказано: “Гріхи Содому щоденно гнітили його праведну душу”. Чому ж йому не вистачало сміливості виступити проти цього? Сьогодні є чимало хороших людей, які сидять у церкві, визирають і бачать жінок у шортах та чоловіків, які роблять оці ось речі, і їхні члени їздять у неділю пограти в гольф, та на пікніки, та на плавання та усе інше, замість відвідування церкви. Сидять вдома у середу ввечері, дивляться телевизор, замість того, щоб піти до церкви. Вони б і сказали про це що-небудь, але ж рада вижене їх. Що ж це таке? То знову Лот, який визирає у своє вікно, й бачить гріх, й боїться назвати гріх “гріхом”!

65 Авраам не був у їхньому безладі, він вийшов з цього. Він був прообразом духовної Церкви. Тепер дивіться, що сталося якраз наприкінці часу, якраз перед тим, як впав вогонь. І то були погани. Це передвістило те, що на сьогоднішній поганський світ впаде вогонь, коли царства будуть зруйновані, й вони згорять. “Небеса займуться вогнем, — сказав Господь, — і вони, розпечені, згорять”. То була тінь цього.

66 Зараз уявімо їх. Ось Авраам, вже вийшов, був не у Содомі, він був поза Содомом. Лот ще досі був у Содомі.

67 Дивна річ, одного спекотного ранку, це, мабуть, було десь об одинадцятій годині, він побачив, як по дорозі, по шляху йдуть троє людей, звичайних людей. Авраам сидів під дубом, відпочивав. Мабуть, того ранку він був десь з отарами, прийшов майже опівдні. І він побачив, як йдуть троє людей. І в тих людях було щось таке, що відгукнулося в нього всередині. Це ж уявити!

68 В Бозі завжди є щось таке, що коли Він з’являється серед людей, Воно відгукується всередині. Вони знають Його. Щось їм каже, що там є підтвердження.

69 Авраам швиденько підбіг та сказав: “Мій Пане, зайти, й дозволь мені узяти трохи води, піднести її та обмити Тобі ноги, та дам Тобі кавалок хліба, й тоді Ти підеш далі Своєю дорогою”. Тож Він звернув з дороги. Він побіг до череди, та узяв теля, та зарізав його, дав слугі його оббілувати. Зайшов до намету, що був трохи нижче по схилу, та наказав Саррі замісити трохи борошна, приготувати якоїсь, тобто, якогось тіста, спекти хліба, та спекти коржі на вогні. Виніс їм та подав. Поки вони сиділи там, їли, він зауважив, що цей Муж все дивився у бік Содому. І Він сказав . . .

70 Пам’ятайте, двоє з них відправилися до Содому. Двоє пішли до Содому. Будь ласка, не проґавте цього. Я посилаюся на те, що сказав Ісус. Двоє з них пішли до Содому, щоб вивести Лота й тих, що були там готові до виводу. І ті двоє,

що відправилися туди, пішли туди й проповідували. (І був Один, що залишився з Авраамом. Зауважте, яку Він дав ознаку). Там була ознака — там сталося... содомляни були вражені сліпотою. Проповідь Євангелії завжди осліплює невіруючого. І зверніть увагу, з-за чого це було.

⁷¹ Отож, Один залишився тут та вчинив перед Авраамом знак.

⁷² Тепер, чи звертали ви увагу, будь-який історик, подивіться Писання, подивіться в історії, за церковних епох ні разу не було такого випадку, щоб до номінальних церков туди у світ, туди у деномінації приходив муж, досі ні разу не було такого мужа, ім'я якого закінчувалося б, як у Авраама, на г-а-м. Але сьогодні є такий — Г-р-а-г-а-м. Так і є. Йде туди, кличе їх вийти. Він дуже добре це робить. Грем, Біллі Грем, Божий слуга там між деномінацій, політиків й так далі, наголошує це.

⁷³ Нещодавно, коли захотіли, щоб він висунув свою кандидатуру на посаду президента, він твердо відмовився від цього. Нехай благословить його Бог за це. Аякже, ті горілчані компанії, він і першого б кроку не зробив би в цьому. Ті втратили б мільярди доларів, бо він все одно закрив би їх, ті цигаркові компанії та усе інше. Бачите, він там як Божий посланець до содомлян. Це саме так.

⁷⁴ Але пам'ятайте, був Один, що залишився на горі з Авраамом, ще один Муж, не ті двоє, що пішли туди наче сучасні євангелисти, що пішли туди проповідувати. Зверніть увагу, Один залишився там. Двоє пішли в *оцей* бік, а Один залишився *тут* з Авраамом. І Той, Хто залишився з Авраамом, дав йому знак.

⁷⁵ Тепер дивіться, його ім'я було "Аврам", а його дружини — "Сара". Лише за день чи два до цього Бог з'явився йому та сказав йому: "Тепер Я міняю твоє ім'я з Аврама на Авраам". (Бачите, Г-р-а-г-а-м — це шість літер, людське). Але А-в-р-а-г-а-м — сім, сім літер; г-а-м, закінчується на г-а-м.

⁷⁶ Тепер, на горі, у духовної Церкви на горі з Авраамом був Один, і зверніть увагу, що Він сказав. Він сказав: "Аврааме", — (не "Авраме") — "Аврааме, де твоя дружина", — (не "С-а-р-а") — "С-а-р-р-а? Де твоя дружина Сарра?"

⁷⁷ Дивіться, що він сказав: "Вона у наметі за Тобою".

⁷⁸ І Він сказав: "Я відвідаю тебе. Я збираюся тебе відвідати". Подивіться на той особовий займенник, який Він застосував стосовно обітниці, яку Він дав. То був Бог! Він сказав: "Я збираюся тебе відвідати".

⁷⁹ І Сарра (таким чином, щоб ми всі зрозуміли) крадькома засміялася, вона сказала: "Мені, старій сторічній жінці, мій пан, — (котрим був Авраам), — теж старий, минув вже час,

щоб нам жити, як молоді”. Сказала: “Та в нас не може бути вже більше таких радощів — я стара, й він старий”. І сказала: “В нас не може бути цього”. І сказала: “Як? Такого не може бути!”

⁸⁰ І цей—цей Муж (Бог у людському тілі) сказав: “Чому Сарра розсміялася та засумнівалася, кажучи оце все?” У наметі, в Нього за спиною.

⁸¹ Тепер дивіться — це те саме служіння, яке було в Ісуса Христа! Він дивився на зібрання та бачив їхні думки. Він оповів Петрові, хто він, і як звали його батька. Оповів Натанаїлові.

⁸² Оповів жінці біля криниці, коли вона сказала... Він сказав: “Піди принеси Мені пити, — тобто, — принеси Мені пити”.

⁸³ Вона сказала: “Добродію, так не годиться, щоб Ти розмовляв з... ви, юдеї, розмовляли з самарянами. Ми не спілкуємося один з одним”.

⁸⁴ Він сказав: “Але якби ти знала, з Ким розмовляєш, ти прохала б у Мене пити”. Розмова тривала далі. Він сказав: “Піди знайди свого чоловіка та прихोдь сюди”.

Вона сказала: “В мене нема чоловіка”.

Він сказав: “Ти добре сказала, бо в тебе було п'ять”.

Вона сказала: “Добродію!”

⁸⁵ Дивіться на різницю між оцим і тими—і тими священиками того дня, тієї ради, яка жила у відблиску іншого дня. Вони сказали: “Це диявол!” Вони повинні були дати своєму зібранню відповідь на дещо, бо воно вимагало цього.

⁸⁶ Але що ж зробила ця бідолашна жіночка, те призначене Насіння лежало у неї в серці... Їй усе це набридло й не цікавило, тому стала вулично шльондрою. Та коли вона побачила Його, вона сказала: “Добродію, я бачу, що Ти Пророк. В нас чотириста років не було жодного, і нам кажуть, що коли прийде Месія, саме це Він і чинитиме”. О-о, оце так! Те Насіння, що лежало там, оживилося! Чому? На це не треба було ніякого тлумачення.

⁸⁷ Ісус сказав: “Я, який говорю з тобою — це Він”. На це не треба було ніякого тлумачення. Він звершив чудо та засвідкував, що Він був той Месія, амінь, й точно засвідчив про те, що Бог пообіцяв (“Господь ваш Бог підніме Пророка, подібного мені”, — сказав Мойсей). Що то було? Підтвердження Писання!

⁸⁸ Вона помчала до міста й сказала: “Підіть, побачте Чоловіка, Який оповів мені все, що я вчинила. Хіба це не сам Христос? Хіба це не Він? Він оповів мені, що я робила”.

⁸⁹ Тепер, зверніть увагу, Ісус, то був Він там у тому Мужі, який стояв Своєю спиною до намету, й сказав, про що Сарра думала всередині намету.

⁹⁰ Слово Боже каже, у Євреям, 4-й розділ, що... Він каже оце ось: “Слово Бога є діяльніше й гостріше обосічного меча, проникає до поділу суглобів та мозків, і судить думки та наміри серця”. Це Слово! І кожного разу, як приходив пророк, він приходив зі Словом. І він був Словом на ту епоху. І що було в результаті цього? Пророкуючий, який розрізняв думки, що були у серці.

⁹¹ Воно вчинило це в Ісусі Христі, бо Він був повнотою Слова.

⁹² І Ісус сказав: “Як було за днів Содому, так буде й при приході Сина людського”. Дух Божий прийде на землю у вигляді людських істот, Бог, що виявлений в людському тілі (Амінь! Ви бачите це?), і чинитиме те саме, що Бог вчинив у людському тілі у Содомі. Пам’ятайте, ті чекали на обіцяного сина. І, одразу після цього, з’явився обіцяний син. То був останній знак, який бачили Содом та група Авраама перед тим, як прийшов обіцяний син. Ви звернули на це увагу? І тепер духовна Церква підійшла до такого часу.

⁹³ Хтось скаже: “Брате Брангаме, ти сказав: ‘то був Бог?’”

⁹⁴ В Біблії сказано, що Він — то був Бог! На це не треба було ніякого тлумачення. Він був Елогім. Ось як назвав Його Авраам. Це відомо будь-якому читачеві Біблії. *Елогім* — “Вседостатній”. Він був Перший, Останній, Початок, Кінець. Елогім! Авраам назвав Його “Елогім”. Бог, великими літерами єврейською, Елогім, точно як при початку — “Бог”, Елогім.

⁹⁵ Він був Елогім, що проявився у людському тілі, носив людську одіж, споживав людську їжу. Амінь! Знамено на те, що за останніх днів Бог знову з’явиться серед Свого народу у людському тілі! Амінь! Ісус сказав: “Справи, що Я їх чиню — ви чинитимете також. І як було за днів Содому, так буде й при приході Сина людського”. Амінь! На це не потрібно ніякого тлумачення; потрібне проявлення, ось що потрібно. Амінь. Ви вірите цьому?

Схилимо наші голови.

⁹⁶ Наш Небесний Отче, ми сьогодні ввечері представляємо Тобі Твою обіцянку, де Ти сказав оце все. Ти обіцяв усе це. Ніхто не може оживити Твоє Слово, тільки Ти. Ти сказав: “Нехай буде світло”, — і світло з’явилося. Нікому не треба було тлумачити це, бо воно проявилось.

⁹⁷ Як ми цитували Ісаю, пророка: “Діва зачне”, — вона зачала; не треба ніякого виявлення — вона зачала. Це відбулося.

⁹⁸ Ти сказав, що коли Він прийде, Він народиться у Вифлєємі — “з Вифлєєму, з Юдеї. Хіба ти не найменший з усіх князів Юди, Ізраїлю? Але з тебе вийде Володар народу Мого”.

⁹⁹ Все те, що Він вчинить — що Він вигукне на хресті, як Його засудять, проб'ють Його ноги та Його руки, “Він був ранений за наші гріхи й мучений за наше беззаконня, кара за наш мир була на Ньому; Його ранами нас уздоровлено”.

¹⁰⁰ Як сказав був Давид: “Я не залищу Його душі у шеолі й не дам Моєму Святому побачити тління”. І на третій день, перш ніж за сімдесят дві години могло початися розкладення Його тіла, Слово Бога сказало: “Він воскресне”. (Вони сказали, що ті вкрали Його тіло, вони й досі вірять цьому). Але, Господи, ми віримо Твоєму Слову! Воно проявилось. Ісус Христос воскрес, і Він сказав: “Я . . . Ось, Я з вами повсякчасно, навіть до завершення цього світу”.

¹⁰¹ Ми віримо, що Ти сьогодні ввечері тут. Ми віримо, що Ти сьогодні тут є Ісусом Христом у такій самій мірі, як Ти був і колись. І Ти тільки очікуєш на очі, руки, ноги, вуста, душі, тіла, які Ти зможеш застосувати, щоб проявити Себе. Боже, освяти нас сьогодні, щоб нам побачити живого Ісуса Христа, що живе поміж нами. Нехай Він прийде! І тоді станеться подібно як зі спрагою тих греків, які прийшли того дня й сказали: “Добродію, ми хотіли б побачити Ісуса”. І вони повинні були побачити Його. О-о, з яким трепетом, мабуть, вони поглянули на Нього!

¹⁰² Боже, Ти сьогодні є той самий. І Ти пообіцяв, що якщо ми прагнутимемо, ми зможемо побачити Тебе. “Ще трохи, і цей світ не побачить Мене, — (невіруючий), — та, все ж, ви будете бачити Мене, бо Я буду з вами, навіть у вас, до завершення цього світу”. Ми знаємо, що Ти є той самий вчора, сьогодні та навіки.

¹⁰³ Боже, ці Слова говорилися, це писалося, нехай же нині це здійсниться, на Славу Божу, щоб виявити, що Він додержує Своє Слово. Амінь. Благословить вас Бог.

¹⁰⁴ Я буду викликати молитовну чергу. Здається, Біллі сказав, що він роздавав молитовні картки, з першої по соту чи якось так. Його зараз тут нема. Це . . . Який номер молитовної картки . . . Хто-небудь погляньте на зворотній бік своєї . . . Там—там буде число та—та літера (А, Б, В, Г чи . . .). Що там, А? Добре.

¹⁰⁵ Візьмемо “А” номер один, два, три, чотири, п'ять. Просто одразу ж підводьтєся. “А”, номер один, номер два, номер три, номер чотири. Чотири, я не бачив, щоб він піднявся. Молитовна картка номер чотири. Один, два, три. Молитовна . . . Може, він не може піднятися. Якщо не можуть, погляньте хто-небудь на картку свого сусіда, може, в нього є картка, і йому не піднятися. Тепер швиденько. Ось він,

чотири. П'ять, молитовна картка номер п'ять. Шість, сім, вісім, дев'ять, десять, одинадцять, дванадцять. Одразу ж підводьтеся, коли викличуть ваш номер, підходьте ось сюди. Номер один, два, три, підходьте ось сюди. Молитовна картка номер один, два, три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять, одинадцять, займайте свої місця. Одинадцять, дванадцять, тринадцять, чотирнадцять, п'ятнадцять, шістнадцять, сімнадцять, вісімнадцять, дев'ятнадцять, двадцять, двадцять один, двадцять два, двадцять три, двадцять чотири, двадцять п'ять. Хтось не може . . .

106 Я бачу ззаду одного молодика в інвалідному візку. Синку, якщо викличуть твій номер, і—і якщо ти не зможеш підійти . . . що ж, просто підними свою руку, ми потурбуємося, щоб ти був тут. Розумієш?

107 В кого з присутніх тут нема молитовної картки, і, однак ви хворі? Покажіть—но руки, усюди. Отут ось, правильно, піднімайте свої руки. Ви вірите? Поки вони їх збирають, ви вірите Йому, що Він є той самий учора й навіки? Скільки? Подивіться на цих служителів — хіба не сказане сьогодні у Писанні, браття, що Він є Первосвященником, якого можна торкнутися відчуттями наших слабостей? Це правильно? Хто вірить цьому, піднімете свою руку? Він є Первосвященик, якого можна торкнутися відчуттями наших слабостей.

108 Тож, якщо Біблія каже: “Він той самий учора та навіки”, — хто вірить цьому? Таким чином, як Він діятиме сьогодні? Він повинен буде діяти так, як Він діяв учора. Правильно? Де ж Він перебуває сьогодні? Сидить по правицю Величності, Його тіло; Святий Дух перебуває тут у цьому будинку, щоб виявляти Його.

109 Тепер, зверніть увагу, дивіться. Що сталося, коли там в минулому хтось торкнувся Його одежі, якась жінка, одного дня? В неї не було молитовної картки, як сказали б ми, але вона торкнулася Його одежі. І коли вона торкнулася Його одежі, Ісус повернувся й сказав: “Хто торкнувся Мене?”

110 Петро дорікнув Йому й сказав: “Господи, це навіть звучить нерозумно. Та кожен же намагається торкнутися Тебе. Чому ж кажеш: ‘Хто торкнувся Мене?’”

111 Він сказав: “Але Я відчув, що Я ослаб”. Хто знає про це? З Нього вийшла *чеснота*, що означає “сила”. “Я ослаб, хтось торкнувся Мене якимось іншим доторком”. І Він повернувся й шукав серед громади, доки Він не знайшов, де був той канал віри.

112 Всі Його обіймали: “О, раббі, ми віримо Тобі”, — й усе інше.

113 Але там була та, що дійсно вірила Йому. І вона торкнулася Його одежі, й вірила, що її uzдоровлено, бо вона сказала у

своєму серці, що якщо їй вдасться це зробити, то саме це й станеться.

114 Він повернувся й дивився по зібранню, поки Він не знайшов її, й Він сказав . . . розповів їй про її кровотечу, й що вона зупинилася, і її уздоровлено. Це так? Отож, ось як Він поведився у зібранні людей.

115 Отож, я наголошую, що Він не мертвий, Він сьогодні є так само живий, як і колись. І в Біблії сказано, Ісус Сам сказав: “Як було за днів Содому, так буде й у прихід Сина людського”.

116 Тепер дивіться, не має значення, якого роду дар є у Бога ось тут, потрібний й хтось отам, щоб на нього озватися. Він прийшов до міста, в Біблії сказано: “Багато чого Він не зміг вчинити з причини їхнього невірства”. Це так? Сьогодні так само. Ти маєш повірити Йому. Ти просто мусиш Йому повірити. Тільки так ти зможеш.

117 Молитовна черга готова? Тепер, усі перебувайте в пошані, хвилині з десять. Не знаю, чи пройду я усе, в мене там стоїть двадцять п'ять чи тридцять. Але тепер, у молитовній черзі, кожний з вас там у молитовній черзі, якому відомо, що я з вами незнайомий, і я нічого не знаю про вас, підніміть свою руку. Кожний у молитовній черзі.

118 Тепер, там у зібранні, кому відомо, що я про вас нічого не знаю, підніміть свою руку. Тепер, тепер, ось що я намагаюся сказати, друже, розумієш. Тепер, ось воно. Усі ці служителі ось тут на платформі. І Христос дав цю обітницю. Розумієте, її записано. Коли вона повинна була здійснитися? За останніх днів, якраз перед Господнім Приходом. Це так? Вона повинна була здійснитися тоді.

119 Тепер, ось Слово, про яке було пророковане на сьогодні. Не світло Лютера, не світло Уеслі, і навіть не світло п'ятидесятників. Зараз це ще далі по дорозі. Отож, з Лютером все гаразд, з методистами все гаразд, з баптистами все гаразд, усі інші, п'ятидесятники — то чудово. Тут сьогодні є різні. Справа не—не—не в окремих особах. Що якби . . .

120 Ти не зможеш розповісти методистові нічого про Лютера, бо він вірить в освячення, а Лютер — ні. Розумієте?

121 Ти не розповіси п'ятидесятникові, що “освячення — то все, що треба”, — він бачив відновлення дарів. Він не повірить цьому. Ні, він одержав більше, ніж це. Розумієте? І це є остання епоха церкви, які були в нас, і Біблія говорить, що церковних епох більш не буде.

122 Але повинно бути певне збирання людей, розумієте, і ось воно. Тепер, пам'ятайте, це останнє знамено. Чи є ми тими, хто чекає на обіцяного сина? Підніміть свою руку. Ви вірите, що ви, перебуваючи в Христі, є Насінням Авраама? Підніміть

свою руку. Тоді, Насіння Авраама, прийми своє знамено! Воно не там у Вавилоні, воно не там у деномінаційному світі. Воно отут поміж вами — тими, хто не знаходиться там у тому безладі. Вірте йому!

123 Ось жінка, вона зі мною абсолютно незнайома, приблизно мого віку. Я ніколи в своєму житті не бачив цієї жінки. Якби я міг уздоровити цю жінку, я зробив би це, якщо вона хвора. Я нічого не знаю про неї. Ви бачили, як вона декілька хвилин тому піднімала свою руку. Я—я ніколи не бачив її. Вона просто жінка, яка стоїть там.

124 Сьогодні вони прийшли сюди та принесли декілька молитовних карток, перемішали їх усіх та роздали їх людям. В когось отут номер один, а отам ззаду — номер десять, номер п'ятнадцять, номер сім, номер...просто отак. Їх переміщують прямо перед вами, щодня. І коли їх називають, вони опиняються будь-де, скрізь. Бачите? І, тепер, вам навіть не треба мати молитовну картку, просто сидіть там і вірте. Чому не... .

125 Вщипніть себе, з'ясуйте годину, за якої ми живемо. Розумісте? Тепер, і вона теж майже закінчилася, друже. Вже майже закінчилася!

126 Отож, якщо Бог Авраама воскресив Ісуса Христа з мертвих, і той Ісус обіцяв, що за останніх днів ті самі ознаки, що Авраам...що їх Ангол (котрий був Богом у людському тілі) вчинив перед Авраамом, якраз перед з'явленням обіцяного сина, Ісус сказав, що те саме відбудуватиметься сьогодні.

127 Отож, ми бачимо атомні бомби, та деномінації, та оте все, та безлад, в якому вони перебувають. Ми бачимо там Біллі Грема, та Орала Робертса, та решту там — п'ятидесятницький посланець та деномінаційний посланець там, ми бачимо, як оце все відбувається, виявляють ознаку. Біллі Грем, блискучий богослов — те, у що вірите деномінація. Орал Робертс — сильний зіцлитель — саме те, що п'ятидесятники... .

128 Але дивіться-но сюди, Насінню Авраама обіцяно дещо іще. Ось вони там поміж тими деномінаціями; дещо повинно статися *поза* деномінаціями, що збере людей. Ми залишимо це на завтрашній вечір.

129 Дивіться, я не знаю тієї жінки. Я повернуся до неї спиною. Якщо Господь Бог скаже що-небудь тій жінці, може, це—це стосується домашніх справ, може, це стосується грошей, може, це хвороба — я не знаю. Вона знатиме, правда це, чи ні.

130 Якщо Він вчинить сьогодні ввечері те саме, що Він чинив тоді, ви повірите цьому Богу, який, як обіцяв Ісус Христос, з'явиться тут за останніх днів? Хто вірить, що ми живемо як у Содомі, коли увесь світ увійшов у стан Содому? Хто з вас

вірити, що сказане мною сьогодні ввечері — Правда? В такому разі, діти й Нащадки Авраама — вірте Богу!

¹³¹ Тепер, щоб у вас зникли усякі думки про те, що я намагаюся сказати тій жінці щось, дивлячися їй в обличчя, чи, зникли усі підозри щодо читання думок на відстані чи що ви там іще думатимете. Кожний, хто розуміється в читанні думок на відстані, повинен мати краще уявлення, аніж таке. Розумієте? Розумієте? Чи бачили ви коли-небудь, щоб телепат проповідував Євангелію? Чи бачили ви коли-небудь, щоб спиритист проповідував Євангелію, звершував чуда й ознаки, проголошуючи, що Ісус Христос є такий самий? Ні.

¹³² Бачите, це просто...це людський розум. Розумієте, вони сліпі. Ви вірите, що вони можуть бути сліпими? В Біблії сказано, що вони будуть такими. Це так? “Нахабні, зарозумілі, більше любитимуть розкоші, ніж Бога, непримирливі, осудливі, нестримні, ненависники тих, що добрі, матимуть вигляд благочестя, але відрікатимуться його Сили”.

¹³³ Хіба не сказав був Ісус, у Святого Матвія 24:24, що “ці два духи за останніх днів оманули б і самих Обраних, якби було можливо”? Але це неможливо. Вони були у Божих думках при початку, і вони є частиною Бога.

¹³⁴ Тепер, Боже Авраама, Ісака та Якова, нехай пізнають сьогодні, що я кажу про Тебе Правду. Це Ти, Господи. В покірливості, дай Твоїм слугам бути здатними забрати з дороги свої власні думки, щоб Ти міг застосувати наші тіла Тобі на Славу. В Ім'я Ісуса, Сина Божого. Амінь.

¹³⁵ Що таке дар? Не те, чим ти береш, та рубаєш, та повертаєш. Ні, ні. Це знати, як прибрати себе з дороги, щоб Бог міг застосовувати тебе. Дар — це лише прибрати себе геть, тоді Бог застосовує його.

¹³⁶ Жіночка в мене за спиною дуже скоро помре, якщо не зцілиться. За жіночку, яка в мене за спиною, зовсім нещодавно молилася інша людина. В неї рак. Цей рак у неї в грудях й також в її легенях. І за неї зовсім недавно молилися, і вона намагається прийняти це вірою, що вона зцілилася. Це є **ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ!** Це правда, леді? [Жінка каже: “Так, авжеж, це правда”.—Ред.] Якщо правда, помашіть—помашіть своєю рукою для зібрання. Бог Авраама досі живий! Гаразд, далі вірте тому, у що вірите, і ви уздоровитеся. Амінь.

Ви вірите? Ви скажете: “Як щодо громади?”

¹³⁷ Оця жіночка, що сидить тут зі своєю...на кінці ряду, друга леді там. Коли я повернувся, я побачив там дещо, щось навколо її руки — вимірювач тиску крові. В неї високий кров'яний тиск. Це так, леді? Підніміть свою руку. Якщо ви вірите, ваш високий кров'яний тиск знизиться. Бог Авраама

досі перебуває на сцені. Він є таким самим, чим це було — Слово Боже на цей день!

138 Як у вас справи? Ви вірите зараз? Майте віру в Бога! Виглядає як дитина. Бог знає ваше серце, молода леді, а ж — ні. Чи вірите ви, що Бог здатний об'явити мені, що не в порядку? Ви повірите Йому, якщо я об'явлю? Це не за вас, це за когось іншого, то ваш брат. І він в дуже поганому стані, і він знаходиться в одному місті на північ звідси, Тьюлар. І він лежить у лікарні, і в нього лейкоземія, і лікарі залишили його помирати. Нема ніяких надій. Це так. Ви вірите? [Жінка, плачучи, каже: “Так”.—Ред.] Гаразд. Що це у вас у руці? Візьміть це та покладіть на нього. І не сумнівайтеся в цьому, вірте. Амінь.

139 Ви вірите? Я ніколи в своєму житті не бачив цієї жінки. Але Бог залишається Богом! Тепер, скажіть, чи здатна це вчинити людина. Це за межами здібностей людської істоти. Це той Бог, який, як обіцяв Ісус Христос, з'явиться тут за останніх днів та підтверджуватиме Себе (тільки перед Насінням Авраама), як було за днів Содому.

140 Отож, я не знаю цієї жінки, ми незнайомі один з одним, думаю, наша перша зустріч у житті. Ви вірите, що я Його слуга? [Пані каже: “Так”.—Ред.] Ви вірите, що оце ось повинно бути Слово? [“Так”.] І вам це відомо, якщо це Слово, як і колись, судить думки та наміри серця. Це так? [“Це так”.] Слово також є Зцілителем, якщо ви зможете Йому повірити. Ви вірите. Але ви затемнені, темною тінню. Це рак. І ви вірите, що Бог може сказати мені, де той рак? Він у нижньому кишківнику, як каже й лікар. Ви тепер вірите, що ви одержите зцілення? [“Амінь”.] Ідіть і не сумнівайтеся, абсолютно, і Бог уздоровить вас. Амінь.

141 Ви вірите, кожний? Саме те, що Він обіцяв вчинити! Майте віру в Бога, не сумнівайтеся.

142 Ми незнайомі один з одним. Я не знаю вас. Якщо ми незнайомі, нехай зібрання знатиме це — ми піднімемо свої руки. Я ніколи в своєму житті не бачив цієї жінки.

143 Чи вірите ви там? Ви вірите, що це є Ісус Христос? Що це таке? Це Його Слово. Коли ці люди відкидають Його, вони відкидають не людину, вони відкидають Слово. Слово, яке було надворі, не могло повернутися всередину.

144 Отож, ця жінка мені незнайома. Я ніколи в своєму житті не бачив її. Бог є Зцілитель. Може, це не заради зцілення, може, заради чогось іншого, але якщо Бог пояснить мені, що у вас за проблема, ви будете мені вірити? Перше, за що ви хочете, щоб помолилися — у вас погано з вухом. Одне з ваших вух, ви не чуєте ним. Це так. Це правда. І потім у вас є якась погана звичка, і ви хочете позбутися тієї звички — це паління, цигарки. Вкладіть свого пальця у ваше здорове вухо, отак,

ваше здорове вухо. Добре. Тепер вірте Богові, й рухайтесь далі, й не . . . і ви також не випалите жодної більше цигарки, якщо повірите. Ідіть, і нехай Господь благословить вас.

Ви бачите, що сталося. Хіба Він не є реальним?

145 Я не знаю вас, ми незнайомі один з одним. Я ніколи в своєму житті не бачив вас, але Бог знає вас. Якщо Бог зможе розповісти мені дещо про вас, ви повірите?

146 Чи повірять усі присутні? Чи знає там хто-небудь цю жінку? Хто-небудь у зібранні знає цю жінку? Гаразд, ви будете знати, чи правда це, чи ні. Це повинно вирішити усі питання. Це повинно виявити правду.

147 Зараз ви бачите вплив того, що відбувалося за ці останні декілька хвилин. Бачите? Це просто . . . Я вагаюся. Розумієте? Усе ніби затьмарилося. Розумієте, бо Він є це розпізнавання. Розумієте, Він є Святий Дух. Це не я. Це Слово, обіцяне на цей день. Цього ніколи не було аж з днів апостолів, не було ніколи. Але там, де було сказано: “Якраз у переддень приходу Сина людського. Як було за днів Лота, так буде й у прихід Сина людського”. Невіруючі не вірять Йому. А вони й не повинні вірити Йому. Але віруючі, вірте Йому!

148 Отож, якщо Святий Дух об’явить це, хто з вас повірить всім своїм серцем, ви піднімете свою руку?

149 У вас дещо травмовано. Ви потрапили до автокатастрофи, через це у вас змістилося декілька шийних хребців. У вас також змістилася одна нирка. Це так, правильно? [Жінка каже: “Так і є”.—Ред.] Ви вірите? [“Так, пане”.] З вами все буде гаразд. Хвала Господу.

150 Ви вірите, що Бог зціляє хворобу нирок? В такому разі йдіть та прийміть своє зцілення.

151 Підходьте, леді. Погляньте—но сюди. Ви вірите, що Бог зціляє хворобу серця? Гаразд, рухайтесь далі й вірте, і з вашим серцем все буде гаразд.

152 Підходьте—но сюди. Ви вірите, що Бог зможе зцілити вашу спину, уздоровити вас? В такому разі йдіть та вірте цьому.

Просто вірте Богу — це все, що ви маєте робити!

153 Підходьте, леді. Ви вірите, що Бог зціляє хворобу шлунка? Ідіть, повечеряйте, вірте всім своїм серцем.

154 Підходьте. Ви вірите, що Бог може зцілити артрит? В такому разі йдіть, вірте й робіть . . . і Бог уздоровить вас.

155 Гаразд, підходьте. Чи вірите ви всім своїм серцем? Вірите? Знову артрит. Ви вірите, що Бог може уздоровити вас? Ідіть, вірте Йому, кажіть: “Дякую Тобі, Господи”.

Хто з вас вірить отам? Ви вірите?

156 Оця жіночка, що сидить тут у червоній сукні, піднімала свою руку отут, страждає від високого кров’яного тиску.

Ви вірите, що Бог може уздоровити вас? Вірите? Добре. Покладіть свої руки он на ту леді поруч з вами отам й скажіть їй, що з її голосом все буде гаразд. Амінь.

Ось воно. Амінь. Ви вірите? Майте віру!

¹⁵⁷ Отут ось сидить чоловік, в нього трапляються кровотечі. Ви вірите, добродію, сидите ось тут? Так, це ви, трапляються кровотечі. Ви вірите, що це буде уздоровлено?

¹⁵⁸ У жінки, яка поруч з вами, також трапляються кровотечі, і у неї хвора спина. Ви вірите, що Бог зцілить вас? Вірите? Підніміть свою руку та прийміть це. Вірте.

¹⁵⁹ У цієї жінки, що поруч з вами, проблема з її ногами та з її стегном. На вашу думку це правда, леді? Ви вірите, що ви зцілитесь? Що ж, підніміть свою руку, скажіть: “Я приймаю це”.

¹⁶⁰ Гаразд, в жіночки, яка поруч з вами інфекція. Ви вірите, що Бог зцілить цю інфекцію, молода леді в окулярах? Підніміть свою руку, скажіть: “Я приймаю це”. Гаразд, вірте цьому.

¹⁶¹ В жіночки, що поруч з вами, хвороба нирок. Ви вірите, леді, що Бог зцілить ту хворобу нирок? Гаразд, підніміть свою руку, прийміть це.

¹⁶² В дівчинки, яка поруч з нею, хвора щитовидна залоза. Ти віриш, що Бог зцілить ту щитовидну залозу там? Підними свою руку, прийми це.

¹⁶³ Хто з вас вірить всім своїм серцем? Тоді підніміться на ноги та прийміть це. Піднімайтеся в Присутності Бога Авраама, Ісака та Якова.

¹⁶⁴ В Ім'я Господа Ісуса Христа нехай Дух Святий зійде зараз у це приміщення та зцілить кожну людину в Божественній Присутності!

Бог є Тлумач Сам Соби UKR64-0205
(God Is His Own Interpreter)

Ця проповідь Уїлльяма Марріона Брангама, яку він проповідував англійською мовою у середу ввечері 5 лютого 1964 року у Ярмарковому комплексі округи Керн, місто Вейкерзфілд, штат Каліфорнія, США, була узята з магнітофонного запису та занотована без скорочень. Переклад на українську мову та розповсюдження здійснює Voice Of God Recordings.

UKRAINIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org